

Svar på interpellation från Roy Cederbäck (KD) om kvalitetskontroll vid upphandlingar.

Roy Cederbäck ställer två frågor

1. Hur säkerställs det att personalens erfarenhet verkligen tas tillvara?

2. Finns det siffror på hur mycket material som kasseras p.g.a. undermålighet?

Den totala förbrukningsartikelskostnaden ligger på ungefär 500 miljoner kronor. Svaret på fråga 2 är att den årliga kassaktionen från alla Landsting som ingår i Varuförsörjningen (Västmanland, Uppsala, Dalarna, Örebro och Sörmland) är 1000000 kronor. Av de upphandlade produkterna innebär det för Landstinget Västmanland ca 200000 kr/år.

En avgörande faktor för lyckade upphandlingar är att vårdens krav på produkters kvalitet tillgodoses. Detta sker genom att ett antal personer från respektive landsting deltar i arbetet att ta fram kravspecifikation samt klargör vilka typer av produkter som efterfrågas.

En viktig del i referensgruppens arbete är att ta fram krav och kriterier för utvärdering av produkter, d.v.s. hur man ska definiera produktens kvalitet och hur olika kriterier ska viktas mot varandra och mot priset i utvärderingen.

Referensgruppens arbete måste vara effektivt och antalet personer som deltar ska inte vara för många. En uppgift för de som är utsedda att delta i referensgruppsarbetet är att på sina respektive sjukhus inhämta kunskap om behovet och föra det vidare till referensgruppen.

När upphandlingen är klar så informeras alla sjukhus om vilket sortiment som beslutats vid beställarträffar.

Materialkonsulenterna på Varuförsörjningen är länken mot vården och har god kunskap om hur avtalade produkter fungerar. När det uppstår kvalitetsbrister ska det reklameras till Varuförsörjningen som i sin tur tar det vidare till leverantören. Därefter sätts eventuella åtgärder in.

Därmed anser jag motionen besvarad.

Tommy Levinsson
Landstingsråd (S)